

● Cercle daurat

Quan cau la nit, acostumo a repassar conscientment tot el meu cercle proper; crec que és una bona manera d'anar-se'n a dormir tranquil. Penso en les persones temporals, en les eternes i fins i tot en aquelles que no han volgut formar part de cap de les altres dues categories. La realitat és que moltes d'elles apareixen i desapareixen al seu gust. Les relacions —de qualsevol tipus— tenen el seu propi batec, el seu propi zoom, i van augmentant o disminuint segons la vida. Només aquelles que hi són, les que entenen que la presència és el més important, són les que fan que tot sigui més significatiu.

Ser-hi vol dir que deixin el mòbil i mirin la pantalla dels teus ulls; que valorin el rellotge que portes dins; que no oblidin dates; que s'asseguin amb tu, que preguntin com va tot enmig d'un sopar, que t'enviïn una foto d'aquell lloc on vau estar fa anys, que et deixin dormir al cotxe mentre sona la ràdio, que et facin costat a urgències... En definitiva, demostrar que el present és cuidar i anar fent.

La clau és aconseguir que la gent del teu cercle estigui disposada a donar-hi voltes, encara que això suposi més d'un mareig.